

**Տ. ՄՈՄԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(12 դեկտեմբերի 2004 թ.)

*«Բայց առանց հավարի անհնար է հաճելի
լինել Աստծուն, քանի որ նա, ով մտրեկում է
Աստծուն, պետք է հավարա, որ Աստված կա
և վարձահարույց է լինում նրանց, ովքեր
փնտրում են Իրեն»:*

(Եբր. ԺԱ 6)

«Յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն»:

Սիրելի հավարացյալ ժողովուրդ, այսօր առիթն ունենք մեկ անգամ ևս հիշարարելու Պողոս առաքյալի՝ երբայեցիներին ուղղված նշանավոր թուղթը, որի առանցքը քրիստոնյա հավարացյալի ուշադրությունը հավարի բովանդակության վրա սևեռելն է: Ով ցանկանում է մերձենալ Աստծուն, պիտի հավարա, ասել է, թե պետք է գիտակցի, որ առ Աստված ճանապարհը հավարի միջով է անցնում և հավարով է քրիստոնյան հաղթահարում այդ ճանապարհի բոլոր խոչընդոտները:

Հավարի մասին խորհելիս մենք երբեմն մեզ իրավացիորեն հարց ենք փայլա. ի՞նչ է հավարը: Առաջին հերթին մենք՝ քրիստոնյաներս, հավարով ընդունում ենք, որ աշխարհը սքեղծվել է Աստուծո խոսքով: «Ի՞նչ է հավարը,- ասում է Պողոս առաքյալը,- եթե ոչ հուսացված բաների հաստատումը, և ապացույցն այն բաների, որոնք չեն երևում» (Եբր. ԺԱ 1): Հավարով է, որ Նոյը Աստծուց պարգամ ստանալով կառուցեց փրկության փառալուստը և ժառանգորդ եղավ այն արդարությանը, որ հավարից էր:

Հավարի մեջ մարտիրոսվեցին Եկեղեցու բոլոր նահապարակները: Հավարքի զորացնող ուժն այսօր անհրաժեշտություն է մեզ համար, որպեսզի հեռու մնանք գայթակղություններից և զանազան փորձություններից: Հիշենք՝ ինչ է ասում Եսայի մարգարեն. «Ահա ես Սիոնի հիմքում մեծագին քար եմ դնում, պարավական ու ազնիվ անկյունաքար՝ նրա հիմքում, և ով որ հավարա նրան, չի ամաչի» (Եսայի ԻԸ 16): Այո, Տերը սիրում է մեզ, ուղղում է մեր ճանապարհը, մտախոգ է մեզ համար և ուզում է չարից փրկել իր զավակներին: Տերը բոլորին է, հասնում է բոլորին, ովքեր կանչում են Նրան: Ինչպես Պողոս առաքյալն է ասում. «Ամենայն ոգ, որ Տիրոջ անունը կանչի, կփրկվի» (Հռոմ. Ժ 13):

Արդարև, մենք կանչում ենք Նրան, Ում հավարում ենք, հույս ենք կապում Նրա հետ, Ումից ակնկալում ենք մեր փրկությունը: Հավարն այն անսասան վեճն է, որի վրա խառնված է քրիստոնյայի ողջ հոգևոր կյանքը: Որքան ամուր է վեճը, այնքան հաստատ է քրիստոնյան իր հավարի մեջ: Եկեք, երբեք չերկմտենք, չտարակուսենք, հուսանք Աստծուն՝ հայրնապես իմանալով, որ Տերը եղել է մեզ հետ երեկ և այսօր և լինելու է միշտ:

մեջ լինենք ոչ միայն վայելույց, աստվածասեր, այլև աստվածավախ: Մենք միշտ պետք է հավատարմք, որ մեր բոլոր անհաջողությունների, մեղանշման կամ թուլության պահերին մենակ ու լքված չենք, պիտի հավատարմք, որ երկնային բարձունքներում մեր պաղապանքը լսող կա, և պիտի հավատարմք, որ ամենագութ և բազումողորմ Աստված սիրում է մեզ ու երբեք չի վարանում օգնել մեզ: Հիսուս գրկաբաց կանչում է Իրեն հավաքացողին և հուսացողին՝ խոստանալով հավիտենական կյանք ու խաղաղություն:

Եկեք, վերստին գորացնենք մեր հավատը, խոնարհվենք Աստծու առաջ՝ ընդունելով, որ մեր Հայրը մեզ կարեկից է և լուսավորում է մեր հավատքի ճանապարհը: Ուրեմն հավատաբույժ հուսանք, որ մեր Տեր Հիսուս բարեխոս կլինի մեզանից յուրաքանչյուրի համար, որ լցվենք աստվածային շնորհներով և մեր հարստ և աղոթքն ուղղենք առ Աստված, որ երկնքից ասում է մեզ. «Եթե ըստ իմ հրամանի ընթանաք, իմ պատվիրանները պահպանեք ու կատարեք, ապա անձրև կուղարկեմ ձեզ իր ժամանակին, հողն իր բերքը կտա, իսկ դաշտերի ծառերը կտան իրենց պտուղները, ձեր հինգ հոգին հալածական կանի հարյուր հոգու, իսկ ձեր հարյուրը՝ բյուրավորների, ձեր թշնամիները սրի հարվածներից կընկնեն ձեր առաջ, Ես բարի աչքով կնայեմ ձեզ, կաճեցնեմ ու կբազմացնեմ, Ես պիտի քայլեմ ձեր մեջ ու պիտի լինեմ ձեր Աստվածը, իսկ դուք պետք է լինեք Իմ ժողովուրդը»:

Դիմում եմ ձեզ, հավաքացյալ բարեպաշտ ժողովուրդ, որպես գրահ ձեզ հետ միշտ ունեցեք Աստվածաշունչ մատչյալը. թող նրանով նորոգվի ձեր ներքին մարդը, հանապազ գորացրեք ձեր հավատը, փնտրեք ու անապաման կգտնեք Աստծուն, հուսացեք մեր Տիրոջը՝ Հիսուս Բրիստոսին, որ իր երկրային կյանքով մեզ օրինակ տվեց ապրելու Աստծո խոսքի մեջ, գործելու Աստծո խոսքի համեմատ:

Եթե մեր սրտում Հիսուսին որպես Տեր խոստովանենք և հավատարմք, որ Աստված Նրան հարություն տվեց մեռելներից, ապա, անշուշտ, կրեսնենք նաև փրկության, հարության և հավերժության ճանապարհը: Ուրեմն եկեք, մեր սուրբ հավատով արժանի լինենք Աստծուն, ուղղենք մեր գործերը ի սեր Բրիստոսի, յուրաքանչյուրս խորհենք այս մասին մեր հավատի չափով, լինենք զգաստ և աջալուրջ և նաև հավատարմք, որ Աստված անապաման կվարձավորի Իրեն հուսացողին:

Թող հույսի Աստվածը լիացնի ձեզ ամենայն ուրախությամբ և խաղաղությամբ, ձեր հավատի իսկ համաձայն, որպեսզի Սուրբ Հոգու գործությամբ այդ հույսով առաջանաք դեպի Սուրբ Խորանը լուստ այժմ և միշտ և հավիտյան հավիտենից. ամեն: